

Uchwała nr 203/2005
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu
z 16 grudnia 2005 roku

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały nr XXXIX/309/05
Rady Gminy Miękinia z dnia 24 listopada 2005 roku w sprawie określenia
wysokości stawek podatku od środków transportowych i wprowadzenia
zwolnień od tego podatku

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz.U. z 2001 Nr 55, poz. 577 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 roku Nr 142, poz. 1591 ze zm.) Kolegium regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwala, co następuje:

§ 1.

Stwierdza się nieważność § 2 uchwały nr XXXIX/309/05 Rady Gminy Miękinia z dnia 24 listopada 2005 roku w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych i wprowadzenia zwolnień od tego podatku, z powodu istotnego naruszenia art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. tj. z 2002 roku Nr 9, poz. 84 ze zm.) w związku z art. 32, art. 168 i art. 217 Konstytucji RP (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483).

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Uchwała nr XXXIX/309/05 Rady Gminy Miękinia z dnia 24 listopada 2005 roku w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych i wprowadzenia zwolnień od tego podatku, wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu 28 listopada 2005 roku.

Rada Gminy w Miękinii w § 2 uchwały zwolniła z podatku od środków transportowych „środki transportowe z wyjątkiem pojazdów, o których mowa w art. 8 ust. 2, 4 i 6 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84 z późn. zm.) wykorzystywane wyłącznie do potrzeb jednostek i zakładów budżetowych Gminy Miękinia, znajdujące się we właściwych ewidencjach środków trwałych”.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu stwierdziło, że powyższe zwolnienie pozostaje w sprzeczności z art. 12 ust. 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, który stanowi, że rada gminy może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ust. 1 z wyjątkiem zwolnień dotyczących pojazdów, o których mowa w art. 8 pkt. 2, 4 i 6. Cytowany przepis jednoznacznie wskazuje na delegację do określenia przez organ stanowiący gminy zwolnień o charakterze przedmiotowym. Oznacza to, że ustanowione zwolnienia winny wiązać się z określonymi cechami szeroko rozumianego przedmiotu opodatkowania a nie podmiotu podatku, czyli podatnika. Wskazanie strony podmiotowej obowiązku podatkowego, tj. w czym się znajduje władztwie przedmiot opodatkowania, jest niedozwoloną modyfikacją delegacji ustawowej wynikającej z art. 12 ust. 4 ustawy. W związku z powyższym organ nadzoru stwierdził, iż doszło do niezgodnego z prawem zastosowania delegacji ustawowej w związku z wprowadzeniem zwolnienia podatkowego o charakterze przedmiotowo – podmiotowym poprzez wskazanie właściciela pojazdu. Takiego zwolnienia organ stanowiący wprowadzić nie może. Wprowadzenie takiego zwolnienia narusza zasadę równości wobec prawa, wyrażoną w art. 32 Konstytucji RP. Zauważyć należy, iż powyższy pogląd, co do niemożliwości wprowadzenia zwolnień przedmiotowo – podmiotowych znalazł aprobatę w orzecznictwie sądowo – administracyjnym (por. wyroki I SA/Wr 77/05 z dnia 19 maja 2005 roku SA/Sz 581/03 z dnia 15 października 2003 roku, SA/Bk 396/01 z dnia 24 sierpnia 2001 r.).

Koniecznym jest ponadto zwrócenie uwagi na konstytucyjne ograniczenie władztwa podatkowego jednostek samorządu terytorialnego. Zgodnie z art. 217 Konstytucji RP, nakładanie podatków, innych danin publicznych, określenie podmiotów, przedmiotów opodatkowania stawek podatkowych, a także zasad przyznawania ulg i umorzeń oraz kategorii podmiotów zwolnionych od podatków następuje w drodze ustawy. Przepis ten ogranicza swobodę organów administracji publicznej w zakresie możliwości nakładania podatków i danin publicznych, ustalania stawek podatkowych, zasad przyznawania ulg i umorzeń, jak również zwolnień od podatku w innej formie niż w drodze ustawy. Ta sfera życia poddana została wyłącznie regulacjom ustawowym, a więc znajduje się w zakresie właściwości organów władzy ustawodawczej. Organy władzy wykonawczej nie mogą samodzielnie wykonywać innego władztwa podatkowego niż wynika to z upoważnienia ustawowego, na co wyraźnie wskazuje art. 168 Konstytucji RP, stanowiący, że jednostki samorządu terytorialnego mają prawo ustalania wysokości podatków i opłat lokalnych w zakresie określonym w ustawie.

Reasumując należy stwierdzić, iż zarówno Konstytucja jak i ustawa o podatkach i opłatach lokalnych nie daje gminie i uprawnienia do stanowienia zwolnień podatkowych innych niż przedmiotowe. Zwolnienia podatkowe o charakterze podmiotowym są zastrzeżone do regulacji ustawowych. Przyjęta, więc przez Radę Gminy Miękinia regulacja mająca charakter przedmiotowo – podmiotowy w istotny sposób narusza prawo.

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, orzekło jak w sentencji.

Na niniejsza uchwałę Radzie Gminy Miękinia przysługuje skarga, która wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. Św. Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

Przewodniczący Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
we Wrocławiu

/-/ dr Bogdan Cybulski